

13 - 1 - 1972

Nr .....

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

BETREFT

Nr. 3245/II/P

[REDACTED]

Mijnheer de Minister,

Bij brief van 25 mei, 18 juni en 28 september 1971, heeft de heer PAULUS Gerard de Commissie verzocht zich uit te spreken over de vraag of hij, zoals wordt beweerd door het provinciaal gouvernement van Luik, krachtens de S.W.T. verplicht is een examen af te leggen over de grondige kennis van het Duits om te kunnen worden benoemd tot commissaris van politie van de stad Eupen.

Volgens het dossier dat de Commissie bezit is de betrokkene adjunct-commissaris van politie sinds 13 juli 1964.

Zij loopbaan kan als volgt worden samengevat :

- lager onderwijs te Moresnet van 1927 tot 1934 : eerste vier jaar in het Duits ; de volgende in het Frans en het Duits. Het getuigschrift dat ter zake door de gemeente Moresnet werd uitgereikt is in het Frans gesteld.
- in dienst bij de politie van Eupen op 25 september 1944 ; definitief toegangsexamen afgelegd in het Duits in juni 1949 (dictee, opstel, praktische rekenkunde, Belgische geschiedenis, aardrijkskunde van België - verhoor en opstellen van een proces-verbaal'. Het examen omvatte eveneens een Frans dictee, een Frans opstel en een onderhoud in het Frans.

./.

- in april 1950 slaagde de heer [REDACTED], in het Frans voor het toegankelijkheidsexamen voor de functies van commissaris of adjunct-commissaris van politie dat door het ministerie van Binnenlandse Zaken was georganiseerd.
- nog in 1950 slaagde hij voor een facultatief aanvullend examen, voorgeschreven bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 6 maart 1935 over de kennis van het Duits.
- de belanghebbende werd bevorderd tot de graad van inspecteur van politie op 29 december 1958 en tot die van adjunct-commissaris op 13 juli 1964.
- tenslotte heeft de betrokkene aangestipt dat hij, ingevolge de ziekte van de titularis, van het ambt van commissaris te Eupen, al sinds meerdere jaren sommige bevoegdheden van die laatste heeft overgenomen en dat hij bovendien ook lid is van de Belgisch-Duitse verbindingdienst van de politie sinds 1960.

De verenigde vergadering van de Commissie heeft in aanwezigheid van het Duitstalig plaatsvervangend lid die zaak onderzocht ter zitting van 25 november 1971 en heeft eenparig hetvolgende advies uitgebracht :

Krachtens artikel 15, § 1 der S.W.T., is het zo dat in de plaatselijke diensten die, in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd kan worden, indien hij de taal van het gebied niet kent.

Wat de commissarissen en adjunct-commissarissen betreft heeft de Commissie die bepaling als volgt toegepast in haar advies nr. 204 van 8 april 1965 :

"Overwegende dat het ambt van politiecommissaris begeven
 "wordt overeenkomstig artikel 123 van de gemeentewet ; dat het ambt van
 "commissaris dus zonder toelatingsexamen wordt begeven ; dat dan ook de
 "kandidaat die benoemd wordt in een gemeente van het Nederlandse, het Frans
 "of het Duitse taalgebied de vereiste kennis over de taal van het gebied
 "moet bewijzen door het diploma of studiegetuigschrift, in casu het brevet
 "dat op het ambt van politieofficier voorbereidt of het vervangende diploma
 "of getuigschrift als bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van
 "6 maart 1935 tot vaststelling van de voorwaarden omtrent het toelaten tot
 "het ambt van politiecommissaris en adjunct-politiecommissaris ; dat de

"kandidaat die benoemd wordt in een gebied waarvan de taal verschilt van het brevet of het vervangende getuigschrift of diploma de kennis van de taal van het gebied, waar hij benoemd wordt, vooraf moet bewijzen aan de hand van een examen; dat dit examen moet beantwoorden aan het peil van het brevet van het vervangende diploma of getuigschrift en dus moet slaan op een grondige kennis van de taal van het gebied";

.....

En de Commissie voegde er verder aan toe :

"Aan de minister wordt ook geadviseerd dat voor hen die een ambt van commissaris of adjunct-commissaris in het Duitse taalgebied wensen te postuleren de mogelijkheid, zoals in het verleden het geval was, moet worden gelaten, het brevet in het Duits te behalen".

X

X X

Wat anderzijds de waarde betreft die moet worden gehecht aan het facultatief aanvullend examen over de gebruikelijke kennis van het Duits dat door de ██████████ werd afgelegd op grond van artikel 8 van het koninklijk besluit van 6 maart 1935, heeft de Commissie notitie genomen van het feit dat het examen bestond uit een dictee over de schrijfwijze van de gangbare taal;

- een vrije vertaling van een gebruikelijke tekst, maximum 50 regels lang en zonder woordenboek;
- een opstel over een gemakkelijk onderwerp;
- een tien minuten lang gesprek over een gemakkelijk onderwerp.

In feite weerspiegelt het voornoemde programma helemaal het programma dat werd voorgeschreven bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 februari 1933 getroffen in uitvoering van de wet van 28 juni 1932 voor de kandidaten die verondersteld werden het bewijs te leveren van een elementaire kennis van de tweede taal bij het provinciaal bestuur van Brabant en in de diensten van de Brusselse agglomeratie.

In haar voornoemd advies nr. 204 van 8 april 1965 had de Commissie de waarde die aan het examen moest worden gehecht als volgt gespecificeerd :

"Overwegende dat ter vrijwaring van de verkregen toestanden
 "de kandidaat commissarissen en adjunct-commissarissen alsmede de reeds in
 "dienst zijnde commissarissen en adjunct-commissarissen, die voldaan
 "hebben aan de taalvereisten gesteld in het koninklijk besluit van
 "28 februari 1933 tot uitvoering van de wet van 28 juni 1932, taalvereisten
 "die hernomen werden in artikel 8 van het koninklijk besluit van
 "6 maart 1935 tot vaststelling van de voorwaarden omtrent het toelaten
 "tot het ambt van politiecommissaris en adjunct-politiecommissaris, geacht
 "mogen worden als hebbende voldaan aan de eis van de wet van
 "2 augustus 1963 wat de kennis over de andere landstaal betreft;

Uit hetzelfde advies blijkt tevens dat de kennis van de
 tweede taal een voldoende of elementaire kennis is, en geen grondige zoals
 vereist bij artikel 15, § 1 aangaande de kennis van de taal van het
 gebied.

x

x x

Uit het voorgaande blijkt dat de betrokkene, wanneer men
 vasthoudt aan de letter van de teksten, niet bewezen heeft het Duits
 grondig te kennen en dat hij bijgevolg de voorwaarde van het voornoemde
artikel 15, § 1 niet vervult.

De Commissie achtte het in het haar overgelegde geval evenwel
 passend met de volgende elementen rekening te houden :

- De betrokkene heeft, grotendeels in het Duits, lager
 onderwijs genoten dat in aanmerking kwam bij zijn toetreding tot de gemeen-
 telijke politie van Eupen.
- Het was tevens in het Duits dat hij de essentiële examens
 heeft afgelegd waarvoor hij bij zijn toetreding tot de politie moest slagen.
- Zo hij het toegankelijkheidsexamen voor het ambt van
 commissaris van politie (brevet) in het Duits heeft afgelegd is dat te
 wijten aan het feit dat het examen toen nog alleen in het Nederlands of in
 het Frans werd georganiseerd. Om zijn loopbaan te Eupen te kunnen opbouwen
 heeft hij trouwens tegelijk het facultatief aanvullend examen over de
 kennis van het Duits afgelegd.

- Het feit dat hij zijn hele loopbaan bij de politie te Eupen heeft afgelegd leidt tot de overweging dat hij in feite de vereiste Duitse taalkennis bezit.

- Tenslotte is het belangrijk aan te stippen dat de betrokkene zijn studies heeft volbracht en de examens van zijn loopbaan heeft afgelegd bij een regeling die aan de wetgeving van 1963 voorafging en ervan verschilde; dat bovendien de wet van 28 juni 1932 niet toepasselijk was op de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith (artikel 12).

Het inwerkingtreden van de wetgeving van 1963 kan in de ogen van de Commissie niet tot gevolg hebben dat een situatie die overeenstemde met een reglementering die tot dan toe van kracht was, onwettig wordt en het bijgevolg de betrokkene onmogelijk maakt een normale loopbaan voort te zetten.

Ongetwijfeld hebben de S.W.T. noch de uitvoeringsbesluiten van 30 november 1966 ten gunste van de personeelsleden van de plaatselijke gemeentelijke diensten die per 1 september 1963 in dienst waren, vrijwaringsmaatregelen voorgeschreven zoals die welke werden getroffen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. VIII van 30 november 1966 ten gunste van de personeelsleden die verbonden waren aan de niet-gemeentelijke gewestelijke en plaatselijke diensten van de Nederlandse, Franse en Duitse taalgebieden. Nochtans behoort de Commissie die met het toezicht op de taalwetgeving is belast uit de algemene inrichting van die wetgeving de toepassingsprincipes af te leiden die daar normaal uit voortvloeien. Het ligt dan ook voor de hand dat de wetgever van 1963 niet de bedoeling had de status aan te tasten van de personeelsleden van de gemeentelijke diensten uit het Duitse taalgebied die zich op 1 september 1963 in een volstrekt regelmatige toestand bevonden ten aanzien van de bestaande reglementeringen.

Om die redenen meent de Commissie, ook al bevestigt zij de beginselen die in haar voornoemd advies nr. 204 werden vooropgesteld, dat de betrokkene in het concrete en bijzondere geval dat haar werd voorgelegd moet worden beschouwd als gevende blijk van de bij artikel 15, § 1 der S.W.T. vereiste Duitse taalkennis.

Ik zou U dankbaar wezen zo U dit advies mocht overzenden
aan de gouverneur van de provincie Luik evenals aan de gemeente Eupen.

Een afschrift ervan wordt tevens door ons overgezonden aan
de heer [REDACTED]

Met bijzondere hoogachting,

DE VOORZITTER

[REDACTED SIGNATURE]